

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ Συντάξεως Ἀυτοκινητιστῶν Κλάδου Παροχῶν Ἀσθενείας».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Ἀυτοκινητιστῶν (Τ.Σ.Α.) ἰδρυθὲν διὰ τοῦ Νόμου 4831/1930 καὶ λειτουργοῦν ἀπὸ τοῦ ἐτὸς 1932 ὡς φορέας Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, εἶναι, μετὰ τὸν Ὄργανισμὸν Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων, τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος, ὁ μεγαλύτερος Ὄργανισμὸς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ καλύπτει, διὰ τῆς χορηγήσεως συντάξεως εἰς περίπτωσιν γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου, 135.000 ἠσφαλισμένους ὁδηγούς καὶ ἰδιοκτητὰς αὐτοκινήτων Δ.Χ. καὶ 18.500 συνταξιούχους ὡς καὶ περὶ τὰ 310.000 μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

2. Παρὰ τῷ Ταμείῳ δὲν λειτουργεῖ Κλάδος Ἀσθενείας, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ν.Δ.4197/61 καταργηθέντος ἤδη διὰ τοῦ Ν.Δ.404/74, προσβλέπετο ἡ σύστασις τοιοῦτου δι' ἐκδόσεως σχετικοῦ διατάγματος. Οἱ ἠσφαλισμένοι μισθωτοὶ ὁδηγοὶ καὶ οἱ συνταξιούχοι τοῦ Ταμείου ἀσφαλιζόνται διὰ τὸν Κλάδον Ἀσθενείας εἰς τὸ Ι.Κ.Α.

Εἰς τὸ Ν.Δ.88/1973 «περὶ διοικήσεως καὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος (Τ.Ε.Β.Ε.) καὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὸν λογαριασμὸν Κλάδου Ὑγείας αὐτοῦ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων Δ.Χ.» περιλήφθη διάταξις ἐν ἄρθρῳ 7 αὐτοῦ περὶ ὑπαγωγῆς τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων Δ.Χ. εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας τοῦ Τ.Ε.Β.Ε., λόγῳ ὅμως ἀνυπερβλήτων ἐμποδίων καὶ τεχνικῶν δυσχερειῶν δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως ταύτης.

Οὕτω μίᾳ μεγάλῃ καὶ ὀργανωμένῃ τάξει τῶν ἰδιοκτητῶν Ἀυτοκινητιστῶν ἦτις, ὡς κοινωνικὴ ὁμάς, πολλὰ προσέφερε καὶ προσφέρει εἰς τὴν χώραν, στερεῖται παντελῶς περιθάλψεως εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὅλοι αἱ ὀργανομένην κοινωνικὰ ὁμάδες ἀπολαμβάνουν ταύτης.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ἡ τάξις τῶν ἰδιοκτητῶν Ἀυτοκινητιστῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσβλέπῃ πρὸς τὸ Τ.Σ.Α. μετὰ τὴν δέουσαν ἐμπιστοσύνην, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἐκπληροῦ ὠλοκληρωμένην τὴν ὑψηλὴν κοινωνικὴν ἀποστολήν του, συνιστωμένην εἰς τὴν ἐξασφάλισιν εἰς τὸν ἠσφαλισμένον αὐτοῦ ἐνὸς αἰσθήματος ἀσφαλείας διὰ τῆς παροχῆς, παραλλήλως πρὸς τὴν σύνταξιν καὶ ὑγειονομικῆς περιθάλψεως.

Ἡ διάσπασις ἐξ ἄλλου τῶν παροχῶν συντάξεων καὶ κλάδου ἀσθενείας τῶν μισθωτῶν ὁδηγῶν καὶ συνταξιούχων εἰς Τ.Σ.Α. καὶ Ι.Κ.Α. ἀντιστοίχως δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς προσδοκίας τῶν ἠσφαλισμένων ἐναντι τοῦ ἀσφαλιστικοῦ τῶν φορέων ἀπὸ τὸν ὅποιον ἀπαιτοῦν ἀπάσας τὰς παροχάς, διότι μόνον οὕτω θὰ ἀποκτήσῃ οὗτος τὴν πρέπουσαν ἀκτινοβολίαν καὶ θὰ ἀναγῆ εἰς φορέα ἀσφαλίσεων ἀντάξιον τῆς Κοινωνικῆς ἀποστολῆς του.

Συνεπεί τοῦ φαινομένου τούτου εἶναι καὶ ἡ παρατηρούμενη ἔλλειψις ἀσφαλιστικῆς συνειδήσεως, ἡ ἀδιαφορία καὶ ἀπροθυμία τῶν αὐτοκινητιστῶν ἐν γένει νὰ ἐκπληρώσουν τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑποχρεώσεις των.

Κατόπιν τούτου ἐπιβεβλημένη καθίσταται ἡ ψήφισις Νόμου προβλεπόντος τὴν σύστασιν κλάδου παροχῶν ἀσθενείας παρὰ τῷ Τ.Σ.Α.

3. Διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Νόμου προβλέπεται ἡ σύστασις κλάδου παροχῶν ἀσθενείας διὰ τοὺς ἰδιοκτητὰς αὐτοκινήτων Δ.Χ. (αὐτοτελῶς ἀπασχολουμένους) μετὰ δυνατότητα ἐπεκτάσεως τούτου καὶ εἰς τοὺς μισθωτοὺς καὶ συνταξιούχους τοῦ Ταμείου.

Διὰ τοῦ σχεδίου προβλέπεται ἡ χορήγησις κατ' ἀρχὴν, νοσοκομειακῆς καὶ σανατοριακῆς περιθάλψεως λόγῳ τοῦ ἐπιέγοντος τῆς ἐνάρξεως τῆς περιθάλψεως ταύτης εἰς τοὺς ἐστερημένους παντελῶς, ὡς οἱ ἠσφαλισμένοι ἰδιοκτητῆται καὶ ἵνα παρασχεθῆ εἰς τὸ Ταμεῖον ἡ δυνατότης ἀντιμετωπίσεως τῶν ἀνακυπτόντων δυσχερῶν προβλημάτων, εἰς περίπτωσιν παροχῆς πλήρους περιθάλψεως.

4. Εἰδικώτερον διὰ τῶν ἐπὶ μέρος διατάξεων τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Νόμου προβλέπονται τὰ κάτωθι :

α) Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ὁρίζονται τὰ τῆς συστάσεως τοῦ κλάδου, ἡ ἐπωνυμία καὶ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ. 312.10

β) Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ὁρίζεται ὅτι ὁ κλάδος κέρηται οικονομικὴν καὶ λογιστικὴν αὐτοτέλειαν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι εὐχερῆς ἡ παρακολούθησις τῶν οικονομικῶν αὐτοῦ ἵνα, ὅσάκις αἱ δυνατότητες τὸ ἐπιτρέπουν, βελτιοῦνται καὶ αὐξάνονται αἱ παροχαί.

γ) Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 ὁρίζονται τὰ ἀσφαλιζόμενα εἰς τὸν κλάδον πρόσωπα (ἕμμεσοι ἠσφαλισμένοι) καὶ διευκρινίζεται ὅτι τὰ μέλη οἰκογενείας τούτων (ἔμμεσοι ἠσφαλισμένοι) ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάγονται, ἐξ ἰδίου δικαιώματος εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Δημοσίου ἢ ἐτέρου ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ.

Εἰδικῶς διὰ τοὺς ὑπαγομένους δι' ὑγειονομικὴν περίθαλψιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου φορέως Κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, προβλέπεται προσωρινὴ παραμονὴ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ἐτέρου φορέως μέχρι τῆς πλήρους ἐπεκτάσεως τοῦ Κλάδου ὡς πρὸς τὰς χορηγουμένας παροχάς καὶ τοῦτο ἵνα μὴ ἀποστερηθοῦν τὰ πρόσωπα ταῦτα, τῆς ἤδη δικαιουμένης ὑπὸ τοῦ ἐτέρου φορέως πλήρους περιθάλψεως (Νοσοκομειακῆς, Φαρμακευτικῆς, Ἰατρικῆς κ.λ.π.).

δ) Τὸ ἄρθρον 4 ὁρίζει τὰς ὑπὸ τοῦ Κλάδου χορηγουμένας παροχάς καὶ κατατάσσει ταύτας εἰς δύο κατηγορίας ἤτοι τὰς παροχάς εἰς εἶδος καὶ τὰς παροχάς εἰς χρῆμα πρὸς ἐπιτυχεστέραν λειτουργίαν τοῦ κλάδου.

Διὰ τῆς παρ. 4 τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι ἡ χορηγήσις τῶν παροχῶν τοῦ κλάδου θέλει γίνεαι σταδιακῶς, παρεχομένης κατ' ἀρχὴν νοσοκομειακῆς καὶ σανατοριακῆς περιθάλψεως καὶ τούτο διότι ἐκρίθη ὅτι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ παροῦσα ὀργάνωσις τοῦ Τ.Σ.Α., δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως χορηγήσεως τοῦ συνόλου τῶν παροχῶν τοῦ Κλάδου, ἐφ' ἐτέρου δὲ καθίσταται πλέον ἐπιείγουσα καὶ ἐπιτακτικὴ ἡ χορήγησις τὸ ταχύτερον νοσοκομειακῆς καὶ σανατοριακῆς περιθάλψεως.

ε) Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 ὁρίζει βασικῶς τὴν εἰσφορὰν τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τὸν τρόπον ὑπολογισμοῦ ταύτης.

Διὰ τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ συνέισπραξις ἀδαιρέτως τῆς εἰσφορᾶς τοῦ Κλάδου ἀσθενείας καὶ τοῦ Κλάδου συντάξεως ὡς καὶ ἐπιβάλλεται ἡ μὴ χορήγησις παροχῶν εἰς τοὺς καθυστερούντας εἰσφορὰς πέραν τῶν τριῶν μηνῶν, ἐπὶ τῷ τέλει ἐξυγιάνσεως τῶν οικονομικῶν τοῦ Ταμείου.

στ) Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 (ἐξουσιοδοτικαὶ διατάξεις) ἐπιχειρεῖται, ἡ ρύθμισις διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, παντὸς θέματος ὅπερ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνακύψῃ κατὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Κλάδου.

Εἰδικώτερον σημειοῦμεν ὅτι διὰ τῶν περιπτώσεων δ' καὶ ε' παρέχεται ἡ εὐχέρεια ἀναπροσαρμογῆς τοῦ μέσου μηνιαίου τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς εἰς ποσοστὸν εἰσφορᾶς τῶν ἠσφαλισμένων ὁσάκις λόγῳ τῶν ἐκάστοτε παρουσιαζομένων ἀναγκῶν ἀπαιτῆται τοῦτο καὶ δὴ εἰς περιπτώσεις αὐξήσεως νοσηλείων, ἀμοιβῶν ἱατρῶν, φαρμάκων κ.λ.π.

ζ) Διὰ τοῦ ἄρθρου 7 ὁρίζεται ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῆς ὑπὸ τῶν ὑποχρέων καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν τοῦ Κλάδου καὶ ἡ ἐναρξίς χορηγήσεως τῶν παροχῶν. Ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως ἡ καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν τοῦ Κλάδου ἀρξῆται τὴν πρῶτην τοῦ μεθεμομένου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Νόμου, μὴνὸς καὶ ὅπως ἡ χορήγησις παροχῶν ἀρξῆται μετὰ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν, ὡς καὶ εἰς τὸ Ι.Κ.Α., ἐφαρμόζεται, ἵνα παρασχεθῆ ἡ δυνατότης δημιουργίας τῶν ἀναγκαζομένων ἀποθεμάτων, ὥστε νὰ δύναται ὁ Κλάδος ν' ἀνταποκριθῆ εὐχερῶς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ.

η) Διὰ τοῦ ἄρθρου 8 καταργεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν.Δ.88/1973.

πρόθεως ειδικών γνώσεων και ειδικής επιστημονικής ευσύντης ή διευθύνουν τύποις και ουσία τα ανωτέρω καταστήματα και την άσκηση λειτουργούν υπό εταιρικήν μορφήν, εν δλίγοις, ότοι να έχουν το διευθυντικόν δικαίωμα εφ' όλης της επιχειρήσεως. επειδή άκριβώς εις αυτούς άνεγνωρίσθη το δικαίωμα ύπο δια τής χορηγηθείσης άδειας.

Δυστυχώς όμως, ή άτέλεια τής μέχρι σήμερα ισχύουσας νομοθεσίας και ή έλλειψις διορατικότητας, δια το μέλλον, ανέβαλον εις το να εισέλθουν εις το φαρμακευτικόν επάγγελμα ξένα και άσχετα άτομα προς το λειτουργήμα τουτο τινα τα πάντα όρουσιν από τής σκοπιμής του επιχειρηματίου, ε αποτέλεσμα, τύποις να έμφανίζηται φαρμακοποιός ως υπεύθυνος. όστις πολλάκις ύρίστατο τās συνεπειάς τής φαρμακευτικής νομοθεσίας ούσία δέ ή όλη διακίνησις των φαρμάκων προς το κοινόν να διενεργήται υπό επιχειρηματιών έχόντων ως γνώμονα τον πλουτισμόν των, άδιαφορούντες, δι' ό,τι βικιόν και υπεράνω ύλικών συμφερόντων έχει το επάγγελμα ούτο.

Πρός άρσιν των ανωτέρω απόπων, αλλά και προς προσαρμογήν προς τα νομολογηθέντα και ήδη υπό του Συμβουλίου τής Ηπικρατείας, όπερ σημειωτέον δια σωρείαν αποφάσεων του αναγγέλει εις την Δημόσιαν Τάξιν την λειτουργίαν των φαρμακείων και φαρμακοποιών, έτι δέ και προς έναρμόνισιν και εις το σημείον τουτο τής φαρμακευτικής νομοθεσίας προς την έπιτασσόμενην εξ έτέρων διατάξεων (λ.χ. άρθρον 10 του Ν. 5607/32) προσωπικήν διεύθυνσιν των ανωτέρω υπό του ιδιού φαρμακοποιού, άγόμενα εις την ανάγκην αντικαταστάσεως προσαρμογής και συμπληρώσεως των προαναφερθειών διατάξεων με παράλληλον πρόνοιαν προβλέψεως μεταβατικής διατάξεως άναμορφώσεως και προσαρμογής τυχόν ύφιστάμενων εταιρικών συμβολαίων μη ένθρμνισμένων προς τα υπό του παρόντος άρθρου έπιτασσόμενα.

Κατόπιν των ανωτέρω, φρονούμεν ότι ή επί μέρος και κατά παράγραφον αιτιολογήσις του άρθρου τουτου περιτεύει διότι, επαναλαμβάνομεν τουτον άφ' ενός μόν εν πολλοίς αποτελεί επανάληψιν ήδη ισχυουσών διατάξεων, άφ' έτέρου δέ προσαρμογήν και συμπλήρωσιν εάσει των προλεχθέντων, αι δέ εν τή τελευταία παραγράφω του άρθρου τουτου προβλεπόμενα διοικητικά κυρώσεις ισχυροποιούν τās λοιπās διατάξεις αυτού συμπόλλουσαι άμα αποτελεσματικώς και λυσιτελώς εις την κάθαρσιν του φαρμακευτικού επάγγελματος εκ ξένων στοιχείων και εις προστασίαν τόσοσ των ευσυνειδήτως και ένθρμκως άσκούντων το επάγγελμά των επιστημόνων φαρμακοποιών, όσον και των μελλόντων και έπιθυμούντων να εισέλθουν εις τουτο.

Τέλος ή υπό τής παραγράφου 9 του άρθρου τουτου εισαγομένη εξαίρεσις δια τούς στενωτάτους συγγενείς ή σύζυγον του άδειούχου φαρμακοποιού δέν αποτελεί έκτροπήν εκ του όλου γράμματος και πνεύματος του παρόντος άρθρου ούτε εισάγει προνομιακήν ύπερ των ανωτέρω μεταχειρίσιν αλλά κείται έντός των πραγμάτων άμα δέ και των θεσπιζόμενων νομικών πλκισίων επειδή ούδεις θύναται να στέρησθ του δικαιώματος δραστηριοποιήσεως προς έπίτευξιν ώφελίμων οικονομικών αποτελεσμάτων οικογένειαν, δια τής συνενώσεως των παραγωγικών τής συντελεστών πλέον δέ ούδόλως μεταβάλλεται ή νομική μορφή τής εταιρίας την όποιαν επιδιώκει ο παρών νόμος δηλ. προσωπική, άπεναντίας δέ εύρίσκει την προσωπικήσιν της και την ίδανικήν της, δύναμεθα να είπωμεν, άπεικονισίν της εις το σημείον τουτο.

Επί του άρθρου 7.

Η καθοριζόμενη απόστασις μεταξύ των λειτουργούντων φαρμακείων δέν είναι τι το νέον και το πρώτον εφαρμοζόμενον αλλά άπλη ανάβωσις διατάξεων συμπαρασυρθείσων εις κατάργησιν κατά την νομολογίαν του Συμβουλίου τής Επικρατείας μετά την δια του Α.Ν. 517/1968 άπελευθέρωσιν του φαρμακευτικού επάγγελματος και συγκεκριμένως του άρθρου 20 του Ν. 5607/1932 με προσαρμογήν όμως εις τα σημερινά δεδομένα και με την λήψιν προληπτικών μέτρων δια τής παρ. 3 του άρθρου τουτου προς άποτροπήν δημιουργίας

προνομιούχων και μη θέσεων εγκαταστάσεως και λειτουργίας των φαρμακείων περιοριζόμενου άμα και του άρμόδιου Κρατικού φορέως εις την εκ των ύστερων μεταβολήν γνώμης επί χαρακτηρισθείσων ύπ' αυτού ως περιοχών ύφ' ών δέν ισχύουν άποστάσεις. Ειδικώς ή δια τής παρ. 5 καθοριζόμενη απόστασις επί συστεγασμένων φαρμακείων είναι ένθρμνισμένη με την γενικήν διατάξιν τής παρ. 1 του άρθρου τουτου. έξυπηρετεί δέ σκοπόν άποσυμφορήσεως και διασποράς των φαρμακείων προς καλλιτέραν έξυπνρήτησιν του κοινού.

Επί του άρθρου 8.

Δια του άρθρου τουτου αντικαθίσταται το άρθρον 12 του Ν. 5607/1932 έχον ως κάτωθι:

«Άρθρον 12. 1. Έπιτρέπεται κατόπιν έγκρίσεως του Υπουργού Υγιεινής, μετά γνωμάτευσιν του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου, ή συστέγασις 2 ή 3 το πολύ λειτουργούντων φαρμακείων, εν πόλει έχούσθ πλείονα των δύο φαρμακείων των φαρμακοποιών συστεγασμένων φαρμακείων όντων άλληλεγγύως υπευθύνων δια πάσαν παράβασιν νόμου και δια την κωνονικήν λειτουργίαν των φαρμακείων των και ύποχρεωμένων, όπως αναγράφωσι τα όνόματά των επί των προτύχων, ως και των έτικετών των φαρμακείων.

2. Έν πόλει έχούσθ 3 φαρμακεία έπιτρέπεται ή συστέγασις δύο μόνων φαρμακείων. Έν πόλει έχούσθ δύο μόνων φαρμακεία ή συστέγασις τουτων δέν έπιτρέπεται».

Τα ούτω συστεγασόμενα φαρμακεία θεωρούνται από τής άπόψεως του άριθμού των φαρμακείων ως κχωρισμένως λειτουργούντα. Δια τής γενομένης αντικαταστάσεως παρέχεται κατ' άρχήν εύχέρεια συστεγασεως εν τω αυτώ οικήματι δύο φαρμακοποιών έχόντων άδειαν ίδρύσεως φαρμακείου ή ενός έχοντος εν λειτουργία φαρμακείον και έτέρου μη έχοντος ως έπίσης και δύο έχόντων εν λειτουργία φαρμακεία εις πόλεις έχούσθς άνω των πέντε φαρμακείων με άλληλεγγύον ευσύνην των φαρμακοποιών δια την όμαλήν λειτουργίαν των φαρμακείων.

Η λήψις του μέτρου τουτου άποβλέπει εις την παροχήν διευκολύνσεων, κατά κύριον λόγον, εις νεοίδρύοντες φαρμακεία φαρμακοποιούς δια την από κοινού αντιμετώπισιν των έξόδων συστάσεως και λειτουργίας πλέον δέ, προς άρσιν του ισχύοντος απόπου δι' ού επεβάλλετο να λειτουργήσων πρώτον ως κχωρισμένα τα φαρμακεία και ύστερον να έχουν δικαίωμα συστεγασεως.

Τέλος δια τής επερχόμενης μεταβολής, δι' τής άπαιτείται γνωμαδότησις προς τουτο του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου, έπέρχεται ή έναρμόνισις προς την ισχύουσαν άπελευθέρωσιν του φαρμακευτικού επάγγελματος, επειδή κατά την προϋχούσαν νομοθεσίαν και ή χορήγησις τής άδειας ίδρύσεως του φαρμακείου έτέλει υπό γνωμαδότησιν του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου. Περαιτέρω όρίζονται, άφ' ενός όπι: τα συστεγασόμενα φαρμακεία θεωρούνται κχωρισμένα εξ άπόψεως άριθμού και ύποχρεούνται εις χωριστήν διακρίρευσιν και διακυκτέρευσιν, άφ' έτέρου δέ ότι: επί των συστεγασμένων φαρμακείων, εξ άπόψεως έμβάδου και χώρων ισχύουν κατ' άρχήν αι διατάξεις του Β. Δ/τος 675/1968 με εξαίρεσιν δυνατότητα συστεγασεως νέου υπό ίδρυσιν φαρμακείου μετά ίδρυθέντος και λειτουργούντος υπό τούς όρους και προϋποθέσεις του προ τής ισχύος του ανωτέρω Β. Δ/τος ισχύσαντος νομικού καθοστώτος.

Η εξαίρεσις αυτή επεβλήθη εκ των πραγμάτων επειδή, πέραν του κοινωνικού σκοπού, εν έξυπηρετεί ή λειτουργία του φαρμακείου δέν πρέπει να παροράται και το γεγονός ότι άποτελεί ταυτοχρόνως και έμπορικην έπιχειρήσιν. ως εκ τουτου δέ δέν να παρέχεται εύχέρεια εις τένα ή σύζυγον σφρμακοποιών συστεγασεως επί του αυτού καταστήματος ή ένκα τής θέσεώς του, έδημιούργησεν ήθικούς και έμπορικούς δεσμούς με το κοινόν.

Επί του άρθρου 9.

Δια του άρθρου τουτου δι' ού αντικαθίστανται αι ως κάτωθι έχουσαι διατάξεις του άρθρου 17 του Α.Ν. 751/1937,

Άρθρον 17. Το άρθρον 22 του Νόμου 5607 αντικαθίσταται ως εξής :

1. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Κρατικής Υγιεινής και Αντιλήψεως δύναται να επιτραπῆ ἢ πώλησις ἐνίων φαρμάκων καθοριζομένων ἐν τῷ ἑκάστοτε ἰσχύοντι Διατάγματι «περὶ πώλησεως φαρμάκων εἰς ἰατροὺς ἐξαιρουμένων τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγέλμα εἰς μέρος. ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει φαρμακεῖον καὶ ἀπὸ τὸ πλησιέστερον νομίμως λειτουργοῦν φαρμακεῖον ἀπέχει πλέον τῶν πέντε χιλιομέτρων, τῆς ἀποστάσεως ὑπολογιζομένης ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν μερῶν.

2. Ἡ γραμμὴ καταμετρήσεως δέον πάντως ν' ἀκολουθήσῃ τὴν συνδέουσαν τὰ μέρη ταῦτα συντομωτέρην ἀμαξίτην ὁδὸν ἢ μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης συντομωτέραν ἡμιονικὴν καὶ οὐχὶ ἀτραπούς ἢ δυσβάτους ὁδοὺς.

3. Ἡ ἀδεία αὕτη εἶναι προσωρινὴ καὶ ἰσχύει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, δι' ὃ μέρος κατοικεῖ μονίμως καὶ ἐξασκεῖ νομίμως τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, ὁ ἰατρός. Ἡ ἀδεία ἐκδίδεται ἐπὶ 200δράχμης χρεωστέμου.

4. Ἀπαται αἱ χορηγηθεῖσαι εἰς ἰατροὺς ἐάσει προγενεστέρων νόμων ἀδείαι πώλησεως φαρμάκων, καταργοῦνται, μετὰ ἐν ἑτοῦ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῆ ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἐξαμῆνον διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Υγιεινῆς καὶ Αντιλήψεως Υπουργοῦ.

5. Ἡ δύναμις τοῦ παρόντος ἀρθρου χορηγομένη ἀδεία πώλησεως φαρμάκων δὲν παρέχει εἰς τὸν ἰατρὸν τὸ δικαίωμα τῆς συστάσεως φαρμακείου ἢ τῆς ἐκτελέσεως συνταγῶν, πλην τῶν διὰ Διατάγματων καθορισθησομένων, ἀκυροῦται δὲ αὐτοδικαίως, εὐθὺς ὡς ἤθελεν ἰδρυθῆ νομίμως φαρμακεῖον εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ἐνθα κατοικεῖ ὁ ἰατρός ἢ εἰς μέρος καίμενον εἰς ἀπόστασιν μικρότερην τῶν πέντε χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἑδρας τοῦ ἰατροῦ.

6. Ἰατρός πωλῶν φάρμακα ἄνευ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον προσβεβημένης ἀδείας τιμωρεῖται διὰ προστίμου χιλίων μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Κρατικῆς Υγιεινῆς καὶ Αντιλήψεως, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Υγειονομικοῦ Συμβουλίου, τροποποιούνται τὰ κριτήρια ἐπὶ τῇ ἐάσει τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὴ ἢ χορηγήσης ἀδείας πώλησεως ἐνίων φαρμάκων εἰς ἰατροὺς καὶ ἐπαυξάνονται αἱ κυρώσεις διὰ τοὺς παραβάτας αὐτοῦ.

Συγκεκριμένως :

α) Ἀντὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν πέντε χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἑδρας τοῦ ἰατροῦ, φαρμακείου, τίθεται ἀπόστασις εἴκοσι χιλιομέτρων καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ὑφίσταται τακτικὴ συγκοινωνία διὰ τῶν συνήθων συγκοινωνιακῶν μέσων μεταξὺ ἑδρας φαρμακείου καὶ ἑδρας ἰατροῦ λαμβανομένης ὅμως συγχρόνως προσελαίας δι' εὐθὺς ἐξυπηρετούμενα συγκοινωνιακῶς μέρη καὶ ἀνεξαρτήτως ἀποστάσεως. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπιβάλλεται ἐκ δύο λόγων.

Πρῶτον διότι μεταξὺ τῶν σημερινῶν συγκοινωνιακῶν μέσων καὶ τῶν τοιούτων τοῦ ἑτοῦς 1932 καὶ 1937 ὅτε ἐθεσπίσθησαν αἱ ἀντικαθιστάμεναι διατάξεις, οὐδὲ κἀν σύγκρισις δύναται νὰ γίνῃ καὶ δεύτερον διότι γεννᾶται θέμα ἐπιεικείας τῶν ἤδη λειτουργούντων ἢ μέλλουσιν νὰ λειτουργήσων εἰς τὴν ὑπαιθρον φαρμακείων διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ὁποίων λαμβάνονται εἰδικὰ εὐεργετικὰ μέτρα ὡς προεξετέθησαν καὶ

β) ἡ συγκεκριμενοποίησις καὶ ἡ ἐπαύξησις τῶν κυρώσεων κατὰ παραβάτων ἰατρῶν ἐρχονται πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ δευτέρου αἰτιολογικοῦ σκέλους τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἐκμεταλλεύσεως λόγῳ ἰδίου συμφέροντος.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 10.

Διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου ἀντικαθίστανται αἱ παράγραφοι 2 τοῦ ἀρθρου 1 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 604/1970 ἔχόντων ὀλοκληρῶν τῶν ἀρθρων τούτων ὡς κάτωθι :

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεραισώμεν καὶ διατάσσμεν :

Άρθρον 1.

1. Εἰσχωγῶεις φαρμάκων ἰδρύοντες ἢ ἔχοντες ἰδρύσει πρατήρια ἢ ὑποκαπιπροσωπείας ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχουν ὑπεύθυνον φαρμακοποιὸν δι' ἕκαστον πρατήριο ἢ ὑποκαπιπροσωπείαν μόνον ἐφ' ὅσον εἰσάγουσιν καὶ πωλοῦσιν διὰ τῶν πρατηρίων ἢ ὑποκαπιπροσωπειῶν τούτων φάρμακα πλείονων τοῦ ἐνὸς παραγωγοῦ τῆς ἀλλοδαπῆς.

2. Βιομηχανία: τοῦ ἐσωτερικοῦ ἰδρύουσι ἢ ἔχουσι ἰδρύσει πρατήρια φαρμάκων ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχουν ὑπεύθυνον φαρμακοποιὸν, δι' ἕκαστον τούτων, μόνον ἐφ' ὅσον πωλοῦσιν διὰ τούτων φάρμακα καὶ ἐτέρων βιομηχανιῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

3. Ἡ διατάξις τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 517/1968 «περὶ ἀπελευθερώσεως ἐπαγγέλματος φαρμακοποιῦ καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῶν φαρμακευτικῆς νομοθεσίας, καταργεῖται.

Άρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ Ν. 5607/1932 «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Άρθρον 15.

«1. Εἰς Ἀσυροπόλεις, Τουριστικὰ Κέντρα ἢ ἀποκέντρος ἢ ἀπομεινωμένας Κοινότητας ἢ οἰκισμούς, τῆς Χώρας, ἐνθα δὲν λειτουργοῦν νομίμως φαρμακεία, ἐπιτρέπεται ὅπως, δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν προκειμένου περὶ τῶν περιοχῶν Ἀττικῆς καὶ Πειραιῶς καὶ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν περιοχῶν, δημοσιευομένης ἐν περιλήψει διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, χορηγοῦνται ἀδείαι ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας παραρτημάτων φαρμακείου, εἰς φαρμακοποιούς ἔχοντας ἐν νομίμῳ λειτουργίᾳ φαρμακεῖον ἐν οἰκισμοῖς τοῦ αὐτοῦ ἢ ὁμήρου Νομοῦ. Τοιαῦται ἀδείαι δύναται νὰ χορηγοῦνται διὰ τὸν αὐτὸν οἰκισμὸν εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς φαρμακοποιοῦ.

2. Τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου παραρτήματα φαρμακεία λειτουργοῦν ὑπ' εὐθύνην τοῦ φαρμακοποιοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν ἀδείαν φαρμακείου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι, ἐν αὐτοῖς θὰ ὑπηρετοῦν ἀδειούχοι ἐορθοὶ φαρμακείων. Ἐλλείψει ἐορθῶν φαρμακείων θύναται νὰ ὑπηρετοῦν συνταξιούχοι φαρμακοποιοὶ ἢ φαρμακοποιοὶ μὴ δικαιοῦμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἑδαφ. 6' τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 517/1968 ἀδείας ἰδρύσεως φαρμακείου ἢ ἀντιλήψεως ὑπευθυνότητος φαρμακείου, φαρμακοποιήτης, ἐργαστασίου ἢ ἐργαστηρίου παρασκευῆς φαρμακευτικῶν προϊόντων ἢ συνταξιούχοι ἰατροί.

3. Αἱ χορηγοῦμεναι διὰ τὰ παραρτήματα ταῦτα ἀδείαι ἰσχύουσιν ἐπὶ διετίαν καὶ ἐν ἀκόμῃ ἤθελεν ἰδρυθῆ φαρμακεῖον εἰς τὴν αὐτὴν λουτροπόλιν, τουριστικὸν κέντρον ἢ Κοινότητα ἢ οἰκισμὸν, ἐπιτρεπομένης τῆς παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν ὡς ἄνω ἀδειῶν διὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, ἐφ' ὅσον δὲν ἤυθελεν ἰδρυθῆ φαρμακεῖον».

Καλύπτεται ὑφιστάμενον κεῖνον καὶ ἐπέρχεται σύνδεσις μεταξὺ παραγωγῆς μετολαβητῶν καὶ θυναμένων νὰ διαθέτουσιν πρὸς τὸ κοινὸν φάρμακα.

Ἡ λήψις τοῦ μέτρου τούτου ἐπεβλήθη ἐκ τῆς ἰνδύνης τῶν πραγμάτων καὶ τῆς πείρας ἐπειδὴ πολλὰκις παντοπωλαὶ ἐδωδημποῦλα, λαδέμπεροι καὶ τυρέμποροι ἐνεργοῦν ὡς ἀντιπρόσωποι ἢ ὑποκαπιπρόσωποι ἐγχωρίων φαρμακοβιομηχανιῶν ἢ ἔχουν μεταβάλλει τοὺς ἀποθηκευτικούς χώρους τῶν ἰνωτέρω καταστημάτων των καὶ εἰς πρατήρια ἐνκαυδέσεως καὶ πώλησεως φαρμάκων, ἐνδικοερόμενοι, ῶς εἶναι φυσικόν, μᾶλλον διὰ τὴν ἐξυπηρετήσιν τοῦ Κερδαίου Ἑρμού, ἢ διὰ τὸ κοινόν, ταῦτα δὲ πάντα ἐπειδὴ δὲν ὑφίστανται ἢ μᾶλλον ὑφίσταντο, διατάξεις, αἰτινες ἀντικατεστάθησαν διὰ τῶν ἀντικαθιστάμενων, πρὸς ἀποτροπὴν καὶ καλαστὸν τῶν τοιούτων ἀτόμων.

Πέραν όμως των ανωτέρω και εξ ίσου σπουδαίον είναι το ότι δια της δεσπιζομένης υποχρέωσης, δά παρασχεθή δυνατότης εξευρέσεως εργασίας εις επιστήμονας μη επιθυμούντας ή μη θυνομένους να ιδρύσονται φαρμακεία ή φαρμακαποθήκας.

Τέλος δια της αντικαταστάσεως της παρ. 3 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 604/1973 αίρεται υφιστάμενον αντικείμενον ιδρύσεως φαρμακείου εις άπαρμενωμένα ή τουριστικά μέρη εις τα όποια λειτουργεί παράρτημα φαρμακείου.

Επί του άρθρου 11.

Δια της παραγράφου 1 αυτού αίρεται δημιουργηθείσα εν τη πράξει αντίθεσις ήτις συνίσταται εις το ότι τίθεται υπό την κρίσιν του Κρατικού Έργαστηρίου Έλέγχου Φαρμάκων ή λήψις διοικητικών μέτρων έργάνων Έπιθεωρητών του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών εις την άρμοδιότητα των όποιων δι' έλεγχον ύπάγεται και τούτο.

Η παράγραφος 2 αποτελεί συμπλήρωσιν υφιστάμενης αντίστοιχης διατάξεως του άρθρου 10 του Ν.Δ. 4111/1960 δεσπίζεται δέ προς άρσιν πάσης άμεταβιβάσις ως προς το ύψος των προβλεπομένων εις γραφεία διοικητικών υπηρεσιών και έναρμονίζεται με τα σημερινά θεσπιμένα επειδή μετά την γενωμένην άναπροσαρμογήν του έτους 1953 πάσχι αι πρός αυτής προβλεπόμεναι ως άνωτέρω κάρωσις άπόλεσεν πάι νόημα (λ.χ. κάρωσις 1.000 δραχ. ίσχυει δια 1 δραχμής).

Δια της παραγράφου 3 αίρεται υφιστάμενη άμεταβιβάσις ήτις πολλάκις έδημιούργησε πρόβλήματα εις την Διοίκησιν και έπέρχεται έναρμόνισις προς δοθείσαν σχετικήν έρμηνείαν υπό των δικαστηρίων.

Τέλος δια των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου τούτου το μόν λαμβάνεται πρόνοια δι' άδικήν κατηγορίαν Έυλήνων υπηκόων και όμογενών το δε τίθεται εις άκόμη περιουριστικός φραγμός εις την διακίνησιν ναρκωτικών φαρμάκων.

Επί του άρθρου 12.

Δια του άρθρου τούτου και προς άποφυγήν παραλλήλου ίσχύος διατάξεων ή συγκύσεως, λαμβάνεται πρόνοια καταργήσεως πασών των αντίτιθεμένων εις θέματα ρυθμιζόμενα υπό του παρόντος νόμου.

Επί του άρθρου 13.

Δια του άρθρου τούτου όρίζεται ή έναρξις ίσχύος του παρόντος νόμου.

Έν Αθήναις τη 4 Φεβρουαρίου 1976
Ο επί των Κοινωνικών Υπηρεσιών Υπουργός
Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΗΡΕΑΖΟΜΕΝΑΙ ΠΑΛΑΙΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Ν. 3601/1928

Άρθρον 31. Μέλη εκ των έχόντων δικαίωμα ψήφου μη λαβόντα άδικαιολογήτως μέρος εις οίανδήποτε των υπό του παρόντος νόμου προβλεπομένων προς έκλογήν συνεδριάσεων του Συλλόγου τιμωρούνται πειθαρχικώς τουλάχιστον δια προστίμου.

Το Πειθαρχικόν Συμβούλιον ύποχρεούται κατά την πρώτην αυτού συνεδρίαν να ενεργήσῃ την πειθαρχικήν δίωξιν των άδικαιολογήτως άπουσιάζόντων και να καλέσῃ αυτούς προς άπολογίαν, το αποτέλεσμα δε της διώξεως όφείλει ν' ανακοινώσῃ εντός τριμήνου εις τον Πρόεδρον του Ανωτάτου Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Ν. 3601/1928

Άρθρον 56. Ο Πανελλήνιος Φαρμακευτικός Σύλλογος συνεδριάζει τακτικώς μὲν δις του έτους, έκτάκτως δέ όσάκις κρίνη τούτο αναγκαίον το Διοικητικόν Συμβούλιον ή άπορροσίγη ή τακτική συνέλευσις. Επίσης έκτακτος συνεδρίασις γίνεται όταν ζητήσῃ τούτο το 1/10 τουλάχιστον των μελών ή

πέντε τουλάχιστον Φαρμακευτικοί Σύλλογοι του Κράτους. Δια τας προτάσεις περι έκτάκτου συνεδριάσεως ίσχύουσιν αι σχετικαί διατάξεις του άρθρου 11.

Άρθρον 57. Δια τας προσκλήσεις εις συνεδρίαν ίσχύουσιν διατάξεις του άρθρου 12, δέον όμως αύται να άποστέλλωνται ένα τουλάχιστον μήνα πρό της συνεδριάσεως. Μέλη του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου, κωλυόμενα να προσέλθωσιν εις την συνεδρίαν όφείλου να καταστήσωσι τούτο έγκαιρως γνωστόν εις το Διοικητικόν Συμβούλιον του οικείου Συλλόγου το όποιον όφείλει τότε να καλέσῃ τα άναπληρωματικά μέλη να μεταβώσιν εις την συνεδρίαν του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου. Κωλυομένων και τούτων, ο οικείος Σύλλογος δύναται να αναθέσῃ την αντιπροσωπευσιν αυτού εις άλλα μέλη του ή εις φαρμακοποιούς έγκατεστημένους εν Αθήναις ή εις έτερα μέλη του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου. Έκαστος των άνω αντιπροσώπων δέν δύναται να έχῃ πλέον των δύο ψήφων.

A.N. 1384/1938

Άρθρον 17. Το άρθρον 46 του Νόμου 5607 αντικαθίσταται ως εξής:

Συνιστάται δια την όλην Έπικράτειαν εις Πανελλήνιος Φαρμακευτικός Σύλλογος, εις τον όποιον μετέχουσιν υποχρεωτικώς δι' αντιπροσώπων πάντες οι Φαρμακευτικοί Σύλλογοι. Οί αντιπρόσωποι αύτοι άποτελούντες μέλη του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου εκλέγονται κατά την εξής αναλογίαν:

Σύλλογοι άποτελούμενοι εξ όλιγοτέρων των δέκα πέντε μελών εκλέγουσιν ένα αντιπρόσωπον, Σύλλογοι άριθμούντες μέλη άνω των δέκα πέντε εκλέγουσι δια τα επί πλέον των 15 μελών ένα αντιπρόσωπον ανά μίαν εικοσιπεντάδα μελών ή κλάσμα ταύτης, όταν τούτο υπερβαίνῃ τα δώδεκα μέλη. Δι' έκαστον των αντιπροσώπων τούτων δά εκλέγεται και εις άναπληρωτής.

Έκαστος Σύλλογος εκλέγει τους κατά το άνωτέρω εδάφριον αντιπροσώπους του, ως και τους άναπληρωτάς αυτών κατά την συνέλευσιν των άρχαιρειών του δια μίαν πενταετίαν.

Άρθρον 18. Το άρθρον 51 του Νόμου 3601 αντικαθίσταται ως εξής:

1. Ο Πανελλήνιος Φαρμακευτικός Σύλλογος άποτελεί ίδιον νομικόν πρόσωπον, έδρεύει δέ εν Αθήναις και διοικείται υπό ένδεκαμελούς Διοικητικού Συμβουλίου άποτελουμένου εξ ενός Προέδρου, ενός Αντιπροέδρου, ενός Γραμματέως, ενός Ταμίου και έπτά συμβούλων.

Η δητεία του Συμβουλίου τούτου είναι τετραετής, τα δε έπτά τουλάχιστον μέλη αυτού δέον να εκλέγωνται μεταξυ των φαρμακοποιών των Συλλόγων Αθηνών και Πειραιώς.

2. Τα έκτός της Έπαρχίας Αττικής έγκατεστημένα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, προσερχόμενα εις τας συνεδριάσεις λαμβάνουσι τα όδοιπορικά αυτών έξοδα, άτινα βαρύνουσι τον Πανελλήνιον Φαρμακευτικόν Σύλλογον.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων της Φαρμακευτικής Νομοθεσίας.

Άρθρον 1.

Αντιπρόσωποι εις τον Πανελλήνιον Φαρμακευτικόν Σύλλογον.

1. Αντιπρόσωποι εις τον Πανελλήνιον Φαρμακευτικόν Σύλλογον (Π.Φ.Σ.) είναι οι κατόπιν εκλογής αναδεικνυόμενοι παρ' έκάστου Φαρμακευτικού Συλλόγου προς τον σκοπόν τούτον εκ των μελών αυτού, όστινες και άποτελούν την Γενικήν Συνέλευσιν του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου.